

בחירות או לא להיות

בתהליך ההכנה, היה מי מחבריהם שצקצק בלשונו והטיל ספק ברעיון וביכולת שלהם כקבוצה להצליח. "התחלקנו לצוותים וכל צוות היה אחראי על המשימה שלו, כאשר המטרה ניצבת מול עינינו. עבדנו קשה בשביל שזה יקרה."

המפגש, שהתקיים ביום חמישי שעבר (28/3) באגמון החולה, כלל כ-70 בני נוער מאזור אצבע הגליל; מקרית שמונה, חצור וטובא זנגריה, דרך הכפרים הדרוזים ברמת הגולן וכלה בישובי וקיבוצי העמק. ערב רב של תרבויות ותפיסות עולם במרחב שיח משותף, שנצבע, ולו ליום אחד, בצבעים פסטורליים כצבעי הטבע בגליל. "ריגש אותי שהצלחנו לגייס מספר רב של בני נוער וגם המחשבה על מה שהם הולכים לחוות ריגשה אותי" אמר תומר. "מעבר לסיפוק בעשייה, אני גאה להיות חלק מהיוזמים של חוויה כה משמעותית" הוסיף שלמה.

אני נזכרת באמירתה של מרגרט מיד, "לעולם אל תטילו ספק בכך שקבוצה קטנה של אזרחים מודאגים ואכפתיים יכולה לשנות את העולם; למעשה, זה הדבר היחיד שאי פעם הביא לשינוי". מפגשים עם אנשים כאלו מחזקים בי את האמונה והתקווה בכוח שלנו, האזרחים, להביא לעתיד טוב יותר. החיים במדינה דמוקרטית מביאים איתם לא רק זכויות, אלא גם אחריות גדולה על ניתוב הספינה. דברו על פוליטיקה! צאו להצביע! רק עשו זאת באחריות. באחריות על היום שאחרי. כחברה, יש לנו את האפשרות לבחור מה יהיה במרכז השיח ומה יקבל את הזקור. בזמן ששי שטרן בחר לשים במרכז המסך ולהציג בשישי האחרון בערוץ 13, תמונה סטיראוטיפית על תושבי הגליל, אני בוחרת אחרת. שחף, שלמה, תומר ומשתתפי '2028 גליל עליון' הם ללא ספק הפנים היפות והאופטימיות של החברה שלנו ככלל ושל אצבע הגליל בפרט. הם הפנים ששי שטרן לא פגש, או שמא לא רצה לפגוש. הם הפנים שצריכות להיות לנגד עינינו.

'2028 גליל עליון' ומונה עשרים בני נוער שהמשותף להם הוא אזור המגורים. למרות הקרבה הגיאוגרפית, הם נפגשו לראשונה במסגרת תכנית 'קו הזינוק' מבית "שותפויות רוטשילד". 'קו הזינוק' הינה תכנית שפועלת למעלה מ-15 שנה, להקמת עתודה של צעירים מובילים, כדי שיצליחו באופן אישי וישתלבו בעמדות השפעה בחברה הישראלית. במסגרת פעילות חינוכית שעסקה בשבטים השונים של החברה הישראלית, הם החליטו שבמקום לדבר על, מוטב לדבר עם. כך הם יזמו "טיול שמאחד את כל הגוונים של החברה הישראלית ליום אחד של היכרות ושיח", תיאר תומר. "חיפשנו מרחב שיאפשר מפגש אמיתי בין בני נוער. מפגש שמטרתו לחשוף את המשתתפים למגורים השונים שאנחנו לא מכירים רק משום שחונכנו במסגרות חינוך שונות", הוסיף שלמה. "היה לנו חשוב לתהות על היכולת שלנו כבני נוער וכמי שעל כתפיו מונח עתיד החברה, להשפיע ולשנות דברים לטובתנו" חיזקה שחף. בעודי מנסה להבין מאיפה האומץ שלהם לייצר מפגש מהסוג הנפיץ ביותר בחברה שלנו, שחף משתפת אותי בתמימות ששמעט נמוגה מן העולם; "האתגר הכי גדול שלנו היה לוודא שכל בני הנוער שיגיעו, יצאו עם חוויה טובה ומשמעותית".

הוקסמתי מן העובדה שבמקום שבו אחרים בונים חומות, הם בחרו לבנות גשר. פשטות כה רבה היתה בדבריהם שלרגע היה נדמה כאילו הכל קרה כל כך בקלות.

בחירות 2019 בפתח ודבר אחד בטוח - אני מוטרדת. ולא, אני לא מוטרדת מהשאלה מי ירכיב את הממשלה. אני מוטרדת נוכח השיח ברשתות החברתיות ובכלי התקשורת שמחריף כל זמן שאנו מתקרבים אל יום הבחור. אני מוטרדת מכך שאנשים בוחרים להמשיך ולדבר בהכללות שרק מחזקות את הסטיראוטיפים. אני מוטרדת כי אני מבינה שביום שאחרי, נצטרך לדעת לחיות האחד עם השנייה: במקומות העבודה ובשעות הפנאי, על ספסל הלימודים ובגן השעשועים. אני מוטרדת כי אני מבינה שכל אלו רק מעכבים אותנו מלצמוח ולהפוך את אזור אצבע הגליל לטוסקנה של המדינה. מבלי לבטל את המורכבות ההיסטורית שיש בבחינת האזור, בואו נסכים כי כולנו ראויים לשירותי בריאות טובים יותר לילדינו או להורינו. כולנו ראויים לאוניברסיטה בגליל שתביא איתה תקציבי מחקר ופיתוח שיכולים לחולל שינוי במרחב, גם בפן התעסוקתי. בואו נודה שהפערים והאתגרים שמאפיינים את האזור בכלל תחומי החיים, לא מבדילים בסופו של יום, בין דת, גזע או מין.

אני אולי נאיבית, אבל אני מאמינה שאם נדבר לגופו של עניין ולא לגופו של אדם, אם נפעל לפי עקרון החסד גם עבור אלו שאינם חושבים כמונו, נמצא שהמשותף בינינו עולה על כל דמיון. טוב נעשה אם נחליף את דברי התוכחה שלנו האחד כלפי האחר, במפגש אנושי מקרב, שבמהלכו נצליח להתבונן על העבר, מתוך רצון לבנות תמונת עתיד משותפת טובה יותר. בחיפוש אחר מעשי מנהיגות מקומיים שיאירו את הבחירות הבאות עלינו, אינשאללה לטובה, יגעת ומצאתי. פגשתי חבורת צעירים מלאי אמונה, שהראו לי הלכה למעשה איך מייצרים מפגשים כאלו ולימדו אותי דבר או שניים על כוחה של קבוצת אזרחים לחולל שינוי. שחף (כרכום), שלמה (חצור) ותומר (כחל) הם חלק מקבוצת מנהיגות שנקראת